

6. Garifullin M. Using Anylogic and Agen-Based Approach to Model Consumer Market / M. Garifullin, A. Borshchev, T. Popkov // Электронный ресурс. Режим доступа: <http://http://www.anylogic.com/system-dynamics>

Нагорна О.В., к.е.н., доцент,
Василишен Ю.В., к.е.н.,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У РЕГІОНИ УКРАЇНИ

Розвиток регіону як багатофункціональної системи, інтегрованої у вітчизняну і світову економіку, створює сприятливе середовище для життя й економічної активності. З позицій управління інвестиційною діяльністю в регіонах важливо таке, як:

- спрямування інвестиційної політики регіону в напрямі основних завдань та пріоритетів його соціально-економічного розвитку;
- диверсифікація джерел фінансових та інвестиційних ресурсів економічного розвитку регіону;
- кооперація всіх можливих джерел інвестування для спільного фінансування розвитку регіону;
- підвищення інвестиційної привабливості регіону для внутрішніх і зовнішніх інвесторів;
- поліпшення інституційного забезпечення регіону;
- сприяння запровадження механізмів державно-приватного партнерства.

Що стосується регіону, то відповідні очікування від інвестицій можна визначити такі, як: створення нових робочих місць, покращення якості та рівня життя населення, надходження до місцевого бюджету, внесок у розвиток інфраструктури (у тому числі соціальної), а також позитивний приклад для інших інвесторів (демонстраційний ефект). За таких умов з позиції регіону: 1) всі інвестиції (іноземні та вітчизняні) потрібні; 2) конкуренція інвесторів за можливість вкласти кошти на даній території – благо для регіону; 3) регіон має конкурувати за інвестиції з іншими регіонами країни та світу.

Відзначимо, що основними причинами слабкої інвестиційної привабливості регіонів України є:

- податковий тиск на бізнес і його адміністративну зарегульованість;
- нерозвинутість ринку цінних паперів, землі, нерухомості;
- недостатня інтегрованість у глобальну економіку;
- відсутність послідовної інвестиційної політики держави і відповідних механізмів її втілення на регіональному рівні;
- брак достовірної та оперативної інформації, що знижує ефективність співпраці між суб'єктами ринку;
- інертність регіональної влади, що викликана переважно відсутністю стимулів і механізмів залучення інвестицій у реальну економіку [1, С.22].

Для усунення зазначених недоліків та з метою заохочення інвесторів працювати в Україні слід перш за все забезпечити однакові умови діяльності для вітчизняних та іноземних інвесторів, створити широке поле для чесної конкуренції і дієве антимонопольне законодавство, гарантоване урядом і правовою системою.

Зауважимо, що усі інвестиційні процеси в регіонах розвиваються у тісному взаємозв'язку із загальнодержавними тенденціями інвестування, основні бар'єри щодо залучення інвестицій є типовими як для регіону, так і для України в цілому, та вимагають об'єднання зусиль на різних щаблях державного управління.

Безперечно, державна політика формування сприятливого клімату для інвестицій у регіони повинна забезпечити узгодження інтересів держави та інвесторів з урахуванням існуючого співвідношення пропозиції і попиту на ринку капіталів, реальних можливостей України, створити такі умови інвестиційної діяльності, які були б привабливіші від тих, що пропонують інші потенційні імпортери капіталів.

Держава має забезпечити:

- регіонально-галузеву орієнтацію інвестиційної активності залежно від потенціалу конкурентоспроможності виробництва товарів та надання послуг. Певною мірою цей напрям в останні роки реалізується в проектах спеціальних економічних зон чи режимів інвестиційної діяльності. Завдання полягає в переведенні дещо стихійного процесу в системну і планомірну загальнодержавну стратегію або програму;

- формування загальнодержавної інвестиційної політики «знизу догори» через узагальнення регіонально-галузевих напрямів, завдань та інструментів;

- послідовне зменшення впливу дії чинників, які дестимулюють інвестиційну активність (нестабільність законодавства; надмірний державний контроль; відсутність підтримки з боку виконавчої влади; корупція, високі податки, тощо).

Окремо наголосимо на важливості розробки і реалізації програми формування іміджу регіону як об'єкта інвестиційної діяльності, а також пропагування прозорих, сумлінних та чесних відносин з інвесторами.

Список літературних джерел

1. Василишен Ю.В. Банки у формування інвестиційного потенціалу регіону: дис. канд.ekon.наук: 08.00.08/ Юрій Володимирович Василишен; [наук.керівник. С.В. Онікієнко]; ДВНЗ «Київ. нац.ekon. ун-т ім. Вадима Гетьмана». – Київ, 2015. – С. 232.

2. Задорожна Я.Є. Підвищення інвестиційної привабливості підприємництва як напрямок залучення інвестиційних ресурсів / Задорожна Я.Є., Дядечко Л.П. // Інвестиції: практика та досвід. – 2007. – № 2. – С. 32–35.

Опря Б. О., к.іст.н., доц.
Кам'янець-Подільський національний
університет імені Івана Огієнка

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ НА ХМЕЛЬНИЧЧИНІ

Стан та перспективи розвитку сільського зеленого туризму на Хмельниччині доцільно розпочати з загальної характеристики регіону та його природно-рекреаційного потенціалу.

Хмельницька область як адміністративно-територіальна одиниця у складі України утворена 22 вересня 1937 року. Обласний центр – місто Хмельницький – розміщений близько до географічного центру області на перетині шляхів з півночі на південь та із заходу на схід. Основними центрами економічної активності на крайніх географічних точках області є: на заході м. Волочиськ, на півночі – м. Шепетівка, на півдні – м. Кам'янець-Подільський, на сході смт. Летичів (найменш розвинене серед вказаних пунктів) [1, с. 17-18].